

(1910) “सूत्र वेष्टने (X-चुरादि:-1908. सक. सेट्. आत्म.)

अदन्तः ।

‘—विमोचने’ इति केचित् । विमोचनम्=मोचनाभावः । ग्रन्थने इति परे । सूत्रकः-त्रिका, सुसूत्रयिषकः-षिका ; ¹सोसूत्रकः-त्रिका ; सूत्रयिता-त्री, सुसूत्रयिषिता-त्री, सोसूत्रिता-त्री ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिक-कत्रयतिवत् (161) ज्ञेयानि ।

(1910-A) “सूद क्षरणे” (X-चुरादि:-1668. अक. सेट्. उभ.)

‘षूद’ इति षोपदेशत्वेन केचित् पठन्ति । केचित् ‘—आश्रवणे’ इति पठन्ति । ²मधुसूदनः, ³सूदः, ⁴सूदिता-त्री, इति विशेषरूपाणि । सामान्यरूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिकक्रेतयतिवत् (260) बोध्यानि ।

(1911) “सूक्ष्म आदरे” (I-भ्वादि:-666.सक. सेट्. पर.)

धातुकाव्य-सि.कौमुदी-काशकृत्स्नीयेषु पठितः ।

‘ईर्ष्यायामादरे चार्थे क्रमात् सूक्ष्म्यति सूक्ष्मति ॥’ (श्लो. 170) इति देवः । धातुवृत्तौ “—षूक्ष्—” इति पठित्वा ‘आदरानादरे’ इति क्वचित् पठ्यते । तदसत् ; ‘सोमेन यक्ष्यमाणो नर्त्तन् सूक्ष्मन् नक्षत्रम्’ इति दर्शनात् । सोमेन यक्ष्यमाणो ‘वसन्ते ब्राह्मणोऽग्नीनादधीत । उत्तरयोः फल्गुन्योरग्निमादधीत’ इत्यादि[उदित]ऋतुनक्षत्राणि नाद्रियेत इति सूत्रार्थः । तथा—‘अवहेडनमसूक्ष्मणम्’ (अमरः नाट्यवर्गे) इति दृश्यते । सूक्ष्मणम्=आदरः ततोऽन्यदसूक्ष्मणम् अनादरः” इति उक्तमत्र अनुसन्धेयम् । क्षीरतरङ्गिण्याम् ‘सूक्ष्म्य अनादरे’ षान्तोऽयमिति चन्द्रः’ इति च दृश्यते । सायणेन ‘अनादरे’ इति पाठो दूषितः । सर्वाण्यपि

1. अनेकात्वात् यङोऽप्राप्तिः । अतः ‘सूचिसूत्रि—’ (वा. 3-1-22) इति यङ् । अषोपदेशत्वात् उत्तरखण्डे न षत्वम् ।

2. मधुं सूदयतीति मधुसूदनः=विष्णुः । कर्मण्युपपदेशं बाधित्वा नन्धादिषु (3-1-134) पाठात् कर्तरि ल्युः ।

3. सूदयतीति सूदः=पाचकः ।

4. अनित्यग्रन्थत्वात् चुरादीनां णिजभावपक्षे अनुदात्तेत्वपक्षे ‘सूददीपदीक्षश्च’ (3-2-153) इति निषेधात् न युच्प्रत्ययः । ‘तृच्’ (3-2-135) इति तृच्चे इति केचित् । वस्तुतो णिजभावपक्षे ‘शेषात् कर्तरि—’ (1-3-78) इति परस्मैपदस्यैवानुशासनात् न युचः प्रसक्तिः, न वा युचो निषेधस्येति बोध्यम् ।